

Η χελώνα που ήθελε να πετάξει

[Επιστήμες](#), [Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Εκπαίδευση](#)

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε στην αυλή ενός χωριάτικου σπιτιού μια χελώνα, που είχε έναν μεγάλο καημό. Ήθελε να πετάξει στον ουρανό όπως τα πουλιά.

- Τι κατάρρα είναι αυτή! έλεγε κάθε τόσο αναστενάζοντας. Σέρνω μέρα και νύχτα

αυτό το βαρύ καβούκι και είμαι καρφωμένη πάνω στη γη. Αχ, να 'μωνα κι εγώ ένα πουλάκι, να είχα φτερά και να πετούσα! Πώς ζηλεύω τις πάπιες της αυλής που όταν θέλουν πετούν και βλέπουν τον κόσμο από ψηλά.

Μια μέρα δυο πάπιες άκουσαν το παράπονο της και τη λυπήθηκαν.

- Θέλεις στ' αλήθεια να πετάξεις, κυρα - χελώνα; τη ρώτησαν.

- Αν θέλω; απάντησε η χελώνα. Αυτό είναι το πιο μεγάλο μου όνειρο. Να πετάξω μια φορά κι ας πεθάνω! που λέει ο λόγος. Αλλά, πώς;

- Υπάρχει ένας τρόπος, της είπε η μια πάπια. Να δαγκώσεις σφιχτά αυτό το ξύλο, εγώ και η αδελφή μου θα πιάσουμε με τα ράμφη μας τις δυο άκρες και... θα σε πάρουμε μαζί μας.

- Ναι, ναι! φώναξε ενθουσιασμένη η χελώνα. Ωραία ιδέα! Εμπρός, ας μην αργούμε!

Και βιάστηκε να δαγκώσει το ξύλο. Το έπιασαν και οι πάπιες με τα ράμφη τους, τίναξαν τα φτερά τους και πέταξαν ψηλά, κουβαλώντας τη χελώνα μαζί τους.

Το πόσο χαιρόταν η χελώνα, δε λέγεται! Τι όμορφα ήταν εδώ ψηλά! Επιτέλους είχε πραγματοποιήσει το μεγάλο όνειρο της! Πετούσε!

Όμως, μέθυσε τόσο πολύ από τη χαρά της και για μια στιγμή πίστεψε ότι θα μπορούσε να πετάξει και μόνη της! Έτσι, η κουτή, άφησε το ξύλο που κρατούσε με τα δόντια της και, φυσικά, με το μεγάλο βάρος που είχε, έπεσε στη γη και σκοτώθηκε...

Αυτό το παραμύθι μας διδάσκει ότι το κάθε πλάσμα πρέπει να είναι ευχαριστημένο με τη μορφή που του έδωσε η Φύση και να μη ζηλεύει τα άλλα πλάσματα...

Πηγή: paidika-paramythia.gr